

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 4Co/152/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8616200785
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 07. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Gabriela Klenková, PhD.
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2017:8616200785.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z JUDr. Gabriely Klenkovej PhD. predsedníčky senátu a členiek JUDr. Moniky Juskovej a JUDr. Jany Burešovej v spore žalobkyne: R.. R. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom A. XX/X T., právne zastúpená JUDr. Martinou Fabianovou, advokátkou, Hencovská 2043 Hencovce proti žalovanému: EOS KSI Slovensko, s.r.o., Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 35 724 803, právne zastúpený TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 36 613 843, o určenie neplatnosti dohody o zrážkach zo mzdy, o odvolaní žalovaného proti výroku o trovách konania rozsudku Okresného súdu Svidník, č. k. 8C/26/2016-40 zo dňa 28.06.2016 takto

rozhodol:

Potvrdzuje rozsudok vo výroku o povinnosti žalovaného nahradiť žalobkyni trovy konania v spojení s opravným uznesením č. k. 8C 26/2016-47 zo dňa 18.07.2016

Zrušuje rozsudok vo výroku o výške priznanej náhrady trov konania a v rozsahu zrušenia vracia vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie určil, že dohoda o zrážkach zo mzdy obsiahnutá v čl. II bod 6 zmluvy č. XXXXXXXXXXXXXXXX zo dňa 25.05.2004 uzatvorená medzi veriteľom VÚB, a.s., Mlynské nivy 1, Bratislava 25, IČO: 31 320 155, zapísaná v Obchodnom registri Okresného súdu Bratislava I., oddiel Sa, vložka č. 341/B, ktorého nástupcom je žalovaný a žalobkyňou je neplatná. Uložil žalovanému povinnosť nahradiť žalobkyni trovy konania vo výške 443,25 eur na účet právnej zástupkyne R.. R. B. v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku. V odôvodnení poukázal na dôvody uplatnenej žaloby, stanovisko žalovaného, výsledky vykonaného dokazovania, obsah pripojených listinných dôkazov, a to zmluvy o poskytnutí flexipôžičky uzatvorenej dňa 25.05.2004 s právnym predchodcom žalovaného a žalobkyňou ako dlžníčkou, na základe ktorej veriteľ poskytol žalobkyni pôžičku vo výške 70.000,- Sk, ktorú sa žalobkyňa zaviazala splatiť v 60-tich mesačných splátkach vo výške 1.773,73 Sk s dátumom prvej splátky 25.06.2004 a poslednej splátky 25.05.2009. V zmluve bola uvedená ročná percentuálna miera nákladov vo výške 9,38 %, celkové náklady dlžníka vo výške 109.573,80 Sk a výška úrokov s poplatkami vo výške 39.573,80 Sk. V zmluve je výslovne uvedené, že zmluva je uzavretá v súlade s ust. § 497 a nasl. Obchodného zákonníka a zákonom č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. V čl. II bod 6 predmetnej zmluvy bolo uvedené, že úverová zmluva je súčasne aj dohodou o zrážkach zo mzdy podľa § 551 Občianskeho zákonníka, lebo podpisom zmluvy dlžník výslovne súhlasí, že v prípade ak nesplní svoj záväzok splácať úver v stanovených termínoch v mesačných splátkach, resp. v stanovenej lehote splatnosti úveru podľa úverovej zmluvy, aby banka bola oprávnená požadovať od zamestnávateľa dlžníka vykonávať zrážky zo mzdy až do doby úplného splatenia všetkých pohľadávok banky voči dlžníkovi. Výška zrážok zo mzdy bude zodpovedať výške mesačných splátkach úveru podľa tejto úverovej zmluvy, pričom zrážky nemôžu byť vyššie ako zrážky pri výkone rozhodnutia stanovené osobitným predpisom. Zmluva o poskytnutí flexipôžičky má formu predtlačenej formulára, do ktorého boli výpočtovou technikou vpísané údaje o dlžníkovi v rozsahu titul, meno, priezvisko, rodné číslo, adresa trvalého pobytu a korešpondenčná adresa, základné údaje o

úvere, a to výška, lehota splatnosti, druh úrokovej sadzby, deň čerpania úveru, mesačná anuitná splátka, celkový počet splátok, dátumy prvej a poslednej splátky, forma splácania úveru a poplatky, dátum a miesto podpisu zmluvy a vlastnoručné podpisy zmluvných strán.

Následne súd prvej inštancie citoval ust. § 551 ods. 1, 2 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka v znení účinnom k 25.05.2004 (ďalej len Občianskeho zákonníka) - ku dňu uzavretia úverovej zmluvy, ďalej § 52 ods. 1 - 3, § 53 ods. 1, 4, § 54 ods. 1, 2, § 37 ods. 1, § 39, § 40 ods. 1 a § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Zároveň súd citoval ust. § 5a ods. 1 písm. a), § 5a zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa v znení účinnom od 01.05.2014, ďalej § 2 písm. a), písm. b), § 3 ods. 1, 2 zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy a uviedol, že právny predchodca žalovaného je obchodnou spoločnosťou - bankou. Žalobkyňa je fyzická osoba - nepodnikateľ. Predmetná úverová zmluva, pohľadávka z ktorej je zabezpečená predmetnou dohodou o zrážkach zo mzdy je zmluvou spotrebiteľskou, čo medzi stranami sporu nebolo sporné. Aj samotný právny predchodca žalovaného uviedol v zmluve, že je uzavretá v súlade so zákonom č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. Pre spotrebiteľské zmluvy je charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom za zmluvných podmienok, ktoré si vopred určil dodávateľ, pričom spotrebiteľ spravidla nemá možnosť tieto podmienky reálne ovplyvniť (ide o tzv. formulárové zmluvy). Občiansky zákonník podrobnejšie špecifikuje všeobecné pravidlá pre dojednanie podmienok spotrebiteľských zmlúv a výslovne stanovuje, že také ustanovenia v zmluvách, ktoré spôsobujú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa sú neprijateľné, a preto neplatné. Vychádza sa totiž z toho, že spotrebiteľ uzatvára zmluvu s dodávateľom v dobrej viere, že dodávateľ vzhľadom na jeho podnikanie a ponúkaný tovar koná profesionálne a v súlade s poctivým prístupom k podnikaniu. Predpokladá sa, že medzi dodávateľom a spotrebiteľom je nerovný vzťah z hľadiska skúseností a vedomostí, pričom dodávateľ je v porovnaní so spotrebiteľom vo výhode. Súd prvej inštancie poukázal na právny záver vyplývajúci z uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 6MCdo/9/2012 zo dňa 06.01.2013, z ktorého vyplýva, že rešpektovanie princípu neznalosť zákona neospravedlňuje v spotrebiteľských právnych vzťahoch zo strany dodávateľa, treba vyžadovať v najvyššej možnej miere jeho uplatnenie v neprospech spotrebiteľa bude prichádzať do úvahy len výnimočne, ak to budú odôvodňovať konkrétne okolnosti prípadu. Aj v prípade tohto princípu totiž platí, že v konkrétnych súvislostiach ustupuje na strane spotrebiteľa dôležitejšiemu princípu, ktorým je princíp ochrany spotrebiteľa. Vychádzajúc z povahy spotrebiteľských právnych vzťahov, reality praktického života a teda aj zdravému rozumu odporuje požiadavka podrobnej až detailnej znalosti právnych predpisov zo strany spotrebiteľa. Preto neinformovanosť spotrebiteľa, resp. jeho nedostatočná informovanosť v tejto oblasti mu nemôže byť na ujmu. Predmetom žaloby je dohoda o zrážkach zo mzdy, ktorá nie je uzavretá vo forme osobitnej listiny, ale ako súčasť zmluvy o flexipôžičke. Súd sa plne stotožnil s tvrdením žalobkyne, že takto uzatvorená dohoda je neplatná v zmysle § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Dohoda o zrážkach zo mzdy ako právny úkon uzavretá so spotrebiteľom, ak má byť právom akceptovateľná ako prejav zmluvnej autonómie, musí byť s výsledkom slobodnej vôle oboch zmluvných strán. Slobodná vôľa vyžaduje informácie o možnosti voľby medzi viacerými riešeniami a informácie o tom, čo tá ktorá voľba konkrétne znamená. Žalovaný (ako právny nástupca dodávateľa) dôkazné bremeno nesplnil. Kvalifikačným kritériom pre záver, že nejde o individuálne dojednanú zmluvnú podmienku je stav, ak zmluvné podmienky boli vopred pripravené a nebolo možné meniť ich obsah, čo je daný prípad (čl. 3 Smernice Rady 93/13/(EHS) o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách). Dohoda o zrážkach zo mzdy bola zakomponovaná drobným, ťažko čitateľným písmom ako jeden z odsekov (odsek 6 v bode II zmluvy), pričom jej text splyva s ostatným husto písaným textom zmluvy. Žalobkyňa v žalobe uviedla, že o tejto dohode nemala žiadnu vedomosť a žiadnu dohodu o zrážkach zo mzdy nepodpisovala. Toto tvrdenie sa snažil vyvrátiť žalovaný s poukazom na to, že žalobkyňa v žiadosti o flexipôžičku uviedla svojho zamestnávateľa, čo má svedčiť o vedomosti žalobkyne o dohode o zrážkach zo mzdy. Vo vzťahu k tomuto tvrdeniu žalovaného, súd prvej inštancie uviedol, že ak žiadateľ o úver uvedie v žiadosti kontakt na svojho zamestnávateľa, nepreukazuje to jeho vedomosť o dodávateľom zamýšľanom využití inštitútu dohody o zrážkach zo mzdy, vo formulárovom návrhu na uzavretie zmluvy v prípade kladného posúdenia žiadosti o úver. Vychádzajúc z obsahu žiadosti o flexipôžičku (v spise na čl. 6), žiadosť obsahovala údaje o požadovanej výške úveru, informácie o žiadateľovi, informácie o jeho bývaní, finančnú situáciu žiadateľa, informácie o spolužiadateľovi, zamestnanie spolužiadateľa, finančnú situáciu spolužiadateľa a vyhlásenie žiadateľa. Bod 5 čl. 8 žiadosti o flexipôžičku obsahuje vyhlásenie, v ktorom žiadateľ splnomocňuje právneho predchodcu žalovaného na overenie poskytnutých údajov, resp. na vyžiadanie ďalších informácií a údajov na posudzovanie úveru. Vzhľadom na túto formuláciu, ako aj charakter údajov vpisovaných do žiadosti o úver, súd prvej inštancie bol toho názoru, že dôvod

uvádzania kontaktu na zamestnávateľa, žiadateľa o úver je a aj v čase podávania predmetnej žiadosti bolo preskúmanie bonity žiadateľa o úver ako potenciálneho dlžníka. Je úplne logické, ak si veriteľ pred uzavretím úverovej zmluvy a pred poskytnutím finančných prostriedkov dlžníkovi zistí bonitu dlžníka, aj si jeho skutočný príjem overí prostredníctvom zamestnávateľa. Takýto postup je nielen právom veriteľa ako riadneho hospodára, ale aj jeho zákonná povinnosť (§ 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch). Žalovaný žiadnym spôsobom nepreukázal, že by žalobkyňa bola poučená o dôsledkoch uzavretia dohody o zrážkach zo mzdy, o obsahu tohto inštitútu, alebo že by skutočne mala vedomosť o tom, že takúto dohodu podpisom úverovej zmluvy uzavrela. Na tom nemení nič ani tvrdenie žalovaného, že žalobkyňa má vysokoškolské vzdelania a že v čase uzavretia zmluvy uzavrela aj iné zmluvy s veriteľmi, pričom aj vo vzťahu k iným zmluvám si svoje povinnosti neplnila. Od žalobkyne nie je možno spravodlivo žiadať, aby aj napriek tomu, že má vysokoškolské vzdelanie (titul Mgr.) sa vyznala v spleti zmluvných podmienok predkladaných dodávateľmi pri uzatváraní spotrebiteľských formulárových zmlúv a už vôbec nie, keď sú písané drobným písmom a splyvajú s ostatnými zmluvnými podmienkami. Existencia iných súdnych konaní jednej zo strany sporu nemôže preukazovať vedomosť žalobkyne o existencii dohody o zrážkach zo mzdy inkorporovanej v predmetnej zmluve a o obsahu tohto inštitútu v čase uzavretia zmluvy a taktiež nemôže znamenať, že dohoda o zrážkach zo mzdy obsiahnutá v zmluve o flexipôžičke ako absolútne neplatná, neprijateľná zmluvná podmienka by v tomto prípade mala byť platná. Pri posudzovaní neprijateľnosti zmluvných podmienok v spotrebiteľských zmluvách je potrebné vychádzať z tzv. „priemerného spotrebiteľa“, od ktorého nemožno žiadať, aby bol právne znalý a už vôbec nie, aby mal právnické vzdelanie.

Pokiaľ žalovaný poukázal na retroaktivitu ust. § 5a ods. 1 písm. a) zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, zakazujúceho inkorporovanú dohodu o zrážkach zo mzdy v zmluve o úvere, lebo konštatoval, že v čase jej uzavretia neexistoval takýto právny predpis, ktorý by to zakazoval, súd prvej inštalácie k tomu uviedol, že uvedené ustanovenie nie je dôvodom neplatnosti dohody o zrážkach zo mzdy. Predmetné ustanovenie bolo zavedené novelou vykonanou Zákomom o ochrane spotrebiteľa č. 102/2014 Z.z., ktorá bola len reakciou na predošlý právny stav. Z dôvodovej správy k tejto novele vyplýva, že všeobecná úprava v Občianskom zákonníku nevyžaduje schválenie súdom, stačí iba jednostranný úkon zo strany predávajúceho. Vytvára sa tým výrazná nerovnováha medzi postavením zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Je preto žiaduce, aby tento inštitút nemohol byť používaný bez prísnejšej úpravy v prospech spotrebiteľa. Je preto potrebné, aby o uzavretí takejto dohody spotrebiteľ mohol rozhodnúť a prípadne ju odmietnuť. Vyžaduje sa, že aj predávajúci, ktorý koná v rámci zákonom uloženéj povinnosti dodržiavať riadnu odbornú starostlivosť, upozorní spotrebiteľa na toto ustanovenie, prípade poskytne jeho výklad tak, aby spotrebiteľ vedel urobiť uvážené rozhodnutie. Aj bez existencie citovaného ustanovenia § 5a ods. 1 písm. a) zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, resp. bez jeho retroaktívneho pôsobenia, v čase uzavretia zmluvy bolo určené citované ustanovenie § 53 ods. 1 až 4 Občianskeho zákonníka, ktoré výslovne stanovovalo, že spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa a že takéto ustanovenia sú neplatné. Neplatnosť dohody o zrážkach zo mzdy ako neprijateľnej zmluvnej podmienky už bola v minulosti judikovaná napr. v konaní vedenom na Okresnom súde Poprad, pod sp. zn. 21C/263/2013, na ktorý právny záver súd prvej inštalácie poukázal. Taktiež súd prvej inštalácie poukázal aj na judikatúru Súdneho dvora EÚ, v zmysle ktorej sú súdy členských štátov povinné preskúmať v spotrebiteľských veciach zmluvné podmienky z hľadiska ich prijateľnosti (C-240/98 až C-244/98).

Pokiaľ ide o naliehavý právny záujem na určenie neplatnosti dohody o zrážkach zo mzdy, súd prvej inštalácie poukázal na to, že spotrebiteľ mal naliehavý právny záujem na takomto určení, a to z dôvodu, že bez takéhoto určenia by boli vykonávané zrážky zo mzdy bez právneho titulu na základe absolútne neplatného právneho úkonu. Žiadosť o vykonanie takýchto zrážok už žalovaný doručil zamestnávateľovi žalobkyne, ale nariadené neodkladné opatrenie bráni ich výkonu. Súd prvej inštalácie poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 8Cdo/483/2014 do dňa 18.11.2015 týkajúce sa obdobnej veci, z ktorého záveru vyplýva, že naliehavý právny záujem je daný, lebo žalobou sa môže odstrániť stav neistoty, v ktorom sa žalobca domáha, pretože len deklaroványm vyslovením neplatnosti predmetnej dohody môže následne argumentovať vo vzťahu k svojmu zamestnávateľovi, aby ďalej neprevádzal zrážky z jeho mzdy. Navyše určovanie neplatnosti predmetnej dohody sa odvíja od posúdenia neprijateľnosti tejto dohody ako zmluvnej podmienky v spotrebiteľskej zmluve, na ktorom určení vyplýva naliehavý právny záujem priamo zo zákona. K tvrdeniu žalovaného, že nie je daný naliehavý právny záujem pri určovacích žalobách, ak je možné žalovať o plnenie, súd prvej inštalácie poukázal na právny záver citovaného rozhodnutia najvyššieho súdu s tým, že uviedol, že ani súdu nie je zrejmé aká žaloba o plnení by mala mať prednosť pred určovacou žalobou, keď zo samotného

postupu žalovaného, ktorý zaslal zamestnávateľovi žalobkyne žiadosť o vykonávanie zrážok zo mzdy na uspokojenie pohľadávky zo zmluvy vyplýva, že žalovaný má za to, že žalobkyňa má dlh voči nemu a nie naopak. Z týchto dôvodov súd prvej inštancie preto žalobe vyhovel a určil, že uzatvorená dohoda o zrážkach zo mzdy medzi právny predchodcom žalovaného a žalobkyňou je neplatná.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku s tým, že úspešnej žalobkyne priznal právo na náhradu trov konania, vrátane trov konania o nariadenie predbežného opatrenia v súlade s ust. § 145 Občianskeho súdneho poriadku, ktorú výšku špecifikoval, a to za konanie o nariadenie predbežného opatrenia vedené na Okresnom súde Svidník, pod sp. zn. 5C/9/2016, za dva úkony prevzatia a príprava zastúpenia vrátane prvej porady s klientom zo dňa 18.01.2016, tarifná odmena vo výške 66,- eur, k tomu režijný paušál 8,58 eur, t.j. spolu 74,58 eur a za písomné podanie na súd - návrh na nariadenie predbežného opatrenia zo dňa 18.01.2016, tarifná odmena vo výške 66,- eur a k tomu prislúchajúci paušál vo výške 8,58 eur, t.j. v sume 74,58 eur. V konaní vo veci samej o určenie neplatnosti dohody o zrážkach zo mzdy, súd prvej inštancie priznal za písomné podanie na súd - žalobu zo dňa 23.02.2016 tarifnú odmenu vo výške 66,- eur a k tomu prislúchajúci režijný paušál vo výške 8,58 eur, t.j. 74,58 eur a za účasť na pojednávaní dňa 28.06.2016 priznal tarifnú odmenu vo výške 66,- eur a k tomu prislúchajúci režijný paušál vo výške 8,58 eur, t.j. v sume 74,58 eur. Celkom z titulu náhrady trov právneho zástupu priznal náhradu vo výške 298,32 eur podľa stanovenej tarifnej odmeny (§ 11 ods. 1 Vyhlášky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb), a to z neurčitej hodnoty veci ako 1/13-tiny výpočtového základu zo sumy 858,- eur v roku 2016, t.j. v sume 66,- eur. Súčasťou priznanej náhrady je náhrada režijného paušálu podľa § 16 ods. 3 citovanej vyhlášky vo výške 8,58 eur za úkon. Súd prvej inštancie nepriznal žalobkyne náhradu za jeden uplatnený úkon právnej služby, a to prevzatie a príprava zastúpenia zo dňa 23.02.2016 z dôvodu, že opätovné priznanie tohto úkonu nepovažoval za účelne uplatnené. Udelené plnomocenstvo právnej zástupkyne bolo v konaní o nariadenie predbežného opatrenia, ktoré splnomocňovalo právnu zástupkyňu žalobkyne na všetky úkony v súvislosti so zastupovaním v konaní pred súdom, nebolo obmedzené len na podanie návrhu na nariadenie predbežného opatrenia a predmetom prvej porady nepochybne musel byť aj ďalší procesný postup v prípade nariadenia predbežného opatrenia. Z titulu cestovných náhrad za použitie motorového vozidla, súd prvej inštancie priznal náhradu vo výške 30,53 eur za účasť na nariadenom pojednávaní 28.06.2016, ktorú výšku špecifikoval. Z titulu náhrady straty času pri účasti na pojednávaní dňa 28.06.2016 priznal náhradu vo výške 114,40 eur, za 2 krát 4 začaté polhodiny á 14,30 eur v zmysle § 17 ods. 1 citovanej vyhlášky. Celkom z titulu náhrady trov právneho zastúpenia súd prvej inštancie priznal žalobkyne náhradu vo výške 443,25 eur, k zaplateniu ktorej zaviazal žalovaného postupom podľa § 149 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku.

2. Opravným uznesením, č. k. 8C/26/2016-47 zo dňa 18.07.2016 súd prvej inštancie opravil znenie výroku II. rozsudku Okresného súdu Svidník zo dňa 28.06.2016, č. k. 8C/26/2016-40, a to v časti označenia právnej zástupkyne žalobkyne tak, že jej označenie v genitíve jednotného čísla správne znie JUDr. Martiny Fabianovej. V ostatných častiach zostal rozsudok nezmenený. Vydané opravné uznesenie bolo v súlade s ust. § 224 Civilného sporového poriadku ako chyby v písaní z dôvodu, že vo vyhlásenom znení napadnutého rozhodnutia bolo uvedené, že priznaná náhrada trov právneho zastúpenia má byť zaplatená na účet právnej zástupkyne žalobkyne označenej ako „R., pričom R. nie je právnu zástupkyňou žalobkyne, ale je ňou JUDr. Martina Fabianová.

3. V zákonom stanovenej lehote podal proti rozsudku - výroku o trovách konania odvolanie právny zástupca žalovaného. Namietal priznanú náhradu trov právneho zastúpenia z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia. Uviedol, že v konaní vedenom na Okresnom súde Svidník, pod sp. zn. 5C/9/2016 o nariadenie predbežného opatrenia bola priznaná náhrada trov právneho zastúpenia vo výške 120,06 eur, k zaplateniu ktorej bol zaviazaný žalovaný. Priznaná náhrada pozostávala z tých istých úkonov a režijných paušálov, ktoré tvoria náhradu trov právneho zastúpenia priznanú napadnutým rozsudkom. Navyše trovy právneho zastúpenia za konanie o nariadenie predbežného opatrenia žalovaný uhradil. Z tohto dôvodu namietal duplicitné priznanie náhrady trov konania. Navrhol napadnutý rozsudok vo výroku o trovách konania zmeniť a priznať žalovanému náhradu trov právneho zastúpenia vo výške 294,09 eur, alebo zrušiť napadnutý rozsudok a vrátiť vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Zároveň si uplatnil náhradu trov odvolacieho konania, ktoré špecifikoval.

Právna zástupkyňa žalobkyne sa k doručenému odvolaniu písomne nevyjadrila.

4. Podľa § 470 ods. 1, 2 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku, účinného od 01.07.2016 (ďalej len CSP), ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. Právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované. Ak sa tento zákon použije na konania začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, nemožno uplatňovať ustanovenia tohto zákona o predbežnom prejednaní vecí, popretí skutkových tvrdení protistrany a sudcovskej koncentracii konania, ak by boli v neprospech strany.

Citované ustanovenie § 470 ods. 1, 2 CSP je vyjadrením princípu okamžitej aplikability ustanovení Civilného sporového poriadku aj na konanie začaté pred nadobudnutím jeho účinnosti so zachovaním princípu justifikácie účinkov procesných úkonov, vykonaných za účinnosti pôvodného Občianskeho súdneho poriadku v znení platnom a účinnom do 30.06.2016, ktorých následky sa uznávajú i vtedy, ak novšia právna úprava s nimi nepočíta.

5. Krajský súd v Prešove (ďalej len odvolací súd) príslušný na prejednanie a rozhodnutie o odvolaní (§ 34 CSP) preskúmal napadnuté rozhodnutia, ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 379, § 380 a § 383 CSP, bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného proti výroku o trovách konania je dôvodné.

Úlohou odvolacieho súdu v odvolaní namietanom nesprávne právne posúdenie bolo zistiť, či súd prvej inštancie na zistený skutkový stav správne aplikoval príslušné právne predpisy. Nesprávnym právnym posúdením vecí sa rozumie omyl súdu pri aplikácii práva. O omyl v aplikácii práva ide vtedy, ak súd použil iný právny predpis, než ktorý mal použiť, alebo ak použil síce správny právny predpis, ale ho nesprávne vyložil.

Podľa § 378 ods. 1 CSP, na konanie na odvolacom súde sa primerane použijú ustanovenia o konaní pred súdom prvej inštancie, ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 262 ods. 1, 2 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Podľa § 263 ods. 1 CSP, ak bola v konaní úspešná strana zastúpená advokátom, súd uvedie v uznesení o výške náhrady trov konania ako prijímateľa náhrady trov konania advokáta.

Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

6. Oboznámením sa s obsahom spisu, odôvodnením napadnutého rozhodnutia, ako aj uplatnenými odvolacími námietkami, odvolací súd zistil, že súd prvej inštancie nesprávne postupoval, ak v rozhodnutí vo veci samej priznal aj náhradu trov z titulu konania o nariadenie predbežného opatrenia vedeného na Okresnom súde Svidník, pod sp. zn. 5C/9/2016, v ktorom konaní bolo o náhrade trov konania strane sporu rozhodnuté uznesením č. k. 5C/9/2016-10 zo dňa 03.02.2016 ktorým bola uložená žalovanému povinnosť zaplatiť žalobkyni náhradu trov konania v sume 120,06 eur na účet právnej zástupkyne žalobkyne JUDr. Martiny Fabianovej. Odvolací súd preto uznal odvoláciu námietku týkajúcu sa nesprávneho priznania náhrady trov konania za dôvodnú vo vzťahu k priznanej výške. Odvolaním nebol napadnutý výrok týkajúci sa povinnosti žalovaného nahradiť žalobkyni trovy konania, ktorá povinnosť bola uložená správne v súlade s ust. § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku v znení platnom a účinnom do 30.06.2016.

7. Z tohto dôvodu odvolací súd potvrdil napadnutý rozsudok vo výroku o povinnosti žalovaného nahradiť žalobkyni trovy konania v spojení s opravným uznesením č. k. 8C/26/2016-47 zo dňa 18.07.2016 ako vecne správny v súlade s ust. § 387 ods. 1 CSP. Ohľadne výšky priznanej náhrady trov konania, odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a v rozsahu zrušenia vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie (§ 389 ods. 1 písm. d) v spojení s § 391 ods. 1 CSP). Dôvodom zrušenia napadnutého výroku o trovách konania bola nesprávne stanovená výška priznanej náhrady trov konania aj za konanie o nariadenie neodkladného opatrenia, vedené na Okresnom súde Svidník, pod sp. zn. 5C/9/2016, v ktorom konaní bola priznaná náhrada trov konania.

8. Odvolací súd však nepovažoval za dôvodnú uplatnenú námietku nesprávneho právneho posúdenia, lebo súd prvej inštancie správne rozhodol o uloženej povinnosti žalovaného zaplatiť žalobkyni trovy konania v súlade so zásadou úspechu vyplývajúcou z ust. § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku v znení platnom a účinnom do 30.06.2016. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie, vrátane náhrady trov odvolacieho konania (§ 396 ods. 3 CSP) samostatným uznesením vydaným súdnym úradníkom (§ 262 ods. 2 CSP).

Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd alebo f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu. b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom. Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý- za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.